

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

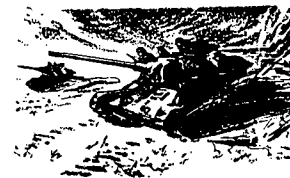
מיצד ליצור אפשרות טקטית — לניכח ההכרח הטקטי בפיזור קיצוני מחמת החשש מפני מהלומה גרעינית — להפעיל בקטע נתון, נאמר 3 אנשים במקום 50 — או 50 איש במקום 150? זו בעצם תכלית בירוריו של גנ. ה. האוז במאמרו (בעמוד 5). גנ. האוז, סגן-מפקד מיוחד של "קולג'ה-מלחמה" של הכוחות-המוזינים האמריקניים, ובעל נסיון-פיקוד נרחב, גורס כי על השינויים המוכנסים עתה מבנה היחידות ועוצבות עוד להרחיק לכת. כדבריו: "אם תעשו מספיק-מפרשים נושאת-מטוסים — ספק אם תהיה מוצלחת"; וזאת דעתו גם על נסיונות להתאים מבנה-צבא, המושרש ביסודו בתנאי-העבר, לצרכי מלחמה גרעינית. דעותיו אלה — אישיות הגנ. אך ודאי שיש להן הדים, ובזמן האחרון — גם ב"מחנה שממול": בכוחות-היבשה הסובייטיים (לפחות — בשלבי בירור וויכוח). גם הדים אלה עוד יועלו מעל דפי "מערכות".

משבר-ברלין בשלהי 1961 ודאי שלא הפחית חריפותן של הבעיות שהוצגו בראשית השנה במאמרו הגדול של פרופ' ה. קסינגר על מלחמה מקובלת או גרעינית — ושל מסקנותיו בענין הסתברותה של צורת-מלחמה "גרעינית-מגובלת" ("מערכות", חוב' ק"ו). עתה נראית נוקבת עוד יותר ה"בכירה" הכפולה: אם ייגזר על האנושות להילחם — הצפויות לה מלחמות "מקובלות" או גרעיניות; ואם תהיינה גרעיניות — התוגבלנה "רק" לאזורי-קרב ישירים (ותבוצענה בנושק גרעיני-טקטי) — או שיופעל בהן נושק גרעיני-אסטרטגי (דהיינו, רב-עצמה ביותר ובהיקף עולמי-למעשה). מפלס שאלות זה — הוא הרקע למאמרו של סא"ל ש. גזית (עמ' 13); וכפי שתמך אלוף י. הרטבי, בסקירתו שבחוב' "מערכות" ק"מ, את יתדותיו בספרו הגדול של ד"ר הרמן כאהן — כך משמשות כנקודות-מוצא לדינונו של ש. גזית הנחות שהובעו על-ידי פרופ' ה. קסינגר בספרו החדש, ובמאמר-המסכם, שתרגומו, הופיע ב"מערכות".

התגברות פעולת-האש של נושק רגלים והארטילריה במהלך המאחז ה-20 יצרה — אף לפני הופעת הנושק-הגרעיני — את ההכרח לבני הגייסות בחזית "להיכנס אל תוך הקרקע". כתוצאה, עלול מאור התוקף את יריבו "בשדה-פתוח" (כלומר, לא במערכי-הגנה שהותקנו מבעוד-זמן) למצוא עצמו בכ"ז — בפני אויב מחופר. מכאן, חיוניותו כיום של המושג "הגנה-החפזה" — ושל הצורך בבידעת אורח ההתגברות עליה; נושא זה — הצבא הסובייטי מספחו זה שנים. עובדת-היסוד טקטית זו מקנה אולי יתרון ידוע לעמים "יודעיה-חפור" מובהקים (כפי שהוכיחו הרוסים, או הסינים); ובמקביל היא שמגבירה את ערכה של פעולת-תוקף זריזה, שאינה מניחה ל"הגנה החפזה" את הזמן להתגבש. מאמרו של לויט-קול. פ. גבריקוב (בעמ' 19) עוסק גם במצבי קרב-גרעיני; אך עיקרו נשאר בר-תוקף אף במצבי לחימה "מקובלת". קשור במכלול-נושאים זה גם המאמר על "ארטילריה בהתקפה מתוך-תנועה", המתפרסם ב"צקלון" מס' 106.

ויכוח עז נטוש היה בעתוני הארץ: מה משמעותו, רצינותו — ופיוכיו של ה"מפנה הסוציאליסטי" במצרים של עבד-א-נאצר? אחד מאלה העשויים לתרום לבירור שאלה נכבדה זו הגו פרופ' נ. ספרן מהמרכז למחקרי המזרח-התיכון במחלקה למדעי-המדינה במכללת הרוארד הנודעת בארה"ב, העורך עתה מחקר על החיים-המדיניים בישראל. הוא נתחנך במצרים, שהה בארץ ויש לו היכרות "מכלי-ראשון" עם מקורות תולדותיה של מצרים והוא מנסה להפעיל בתחום זה גישות מתרולוגיות חדשות. ב"1961 הופיע בארה"ב ספרו "מצרים המבקשת להיות קהילה מדינית". עתה בכתבו כחודשיים לאחר התהפוכה בסוריה, מצא המחבר לאפשרי להשתית את מאמרו "מצרים — לאן?" (בעמ' 33) על מספר הנחות-יסוד של 1960 — כי סבר שההתפתחות אישרה אותן, ועוד עובדה מענינת: בשולי המאמר צירפה המערכת כמה פסוקים מרכזיים מהכרזותיו האחרונות של הרודן המצרי המקבילים ער-מאוד לאחדות מהנחות-היסוד הנ"ל שבמאמר.

סיכום-זניתוח — הם שלבי-מסויים הכרחי בכל תמרון; ולפעמים — אף של "הגדול בתמונים": מסע-מלחמה (זכור הסיכום שלאחר מבצע "קדש"). אך יש "הבלין" יחיד-במינו בניתוח והערכה הניתנים על-ידי ראשו של הצד היריב בעקבות "פלישת-הנפל" לקובה בראשית 1961 השמיץ פידל קאסטרו (בעמ' 50) — הוא עצמו בעל ותק בפיקוד על כוחות-גריליה — לאי-מעט דברי ניתוח וביקורת (ולא רק פוליטיים בלבד) על אופן תכנונו וביצועו של נסיון זה. בין שתמיד דייק וקלע ובין אם לאו — יש ויש ענין בדברים לקורא הצבאי.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?